

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 8. Concilium Suessionese.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

piarum Congregationum epulas non in-
 starent. Presbyter non præsumat dare
 cuiquam Laico Evcharistiam, in domum
 suam deferendam, si dicat, ibi esse infir-
 mum, sed hoc Sacramentum Presbyter
 semper per se ipsum administret. Pau-
 peres immatriculati, id est, in Catalo-
 gum Ecclesiæ relati, non sint alii, quam
 ad eandem Ecclesiam pertinentes, aut
 Parochi consanguinei vere egeni. Pres-
 byter ex redditibus Ecclesiæ nec suo, nec
 alieno nomine quæstum faciat. Cete-
 rum in his Articulis omnis consuetudo
 cum fæminis tam sollicitè prohibetur,
 ut suspicandi locus sit, frequentissime
 contra castimoniam fuisse peccatum.

Sæculum IX.
 A. C. 853.

p. 373. c. 10.

c. 17.

c. 21.

§. VIII.

Concilium Sueffionense.

Anno sequente octingentesimo quinquage-
 simo tertio, Caroli decimo tertio, ^{to. 8. Conc.}
 Indictione prima, Hincmarus Concilio ^{p. 808.}
 Sueffionensi vigesima sexta Aprilis in Ec- ^{Ann. Bert.}
 clesia S. Medardi celebrato interfuit. Ad- ^{p. 853.}
 venerant ex quinque Provinciis univer-
 sim Episcopi viginti sex, ex quibus ma-
 gis celebres sunt sequentes: Hincmarus
 Archiepiscopus Remensis, Venilo Seno-
 nensis, Amalricus Turonensis, Rotadus
 Sueffionensis, Lupus Catalaunensis, Par-
 dulus Laodunensis, Agius Aurelianensis,
 Prudentius Trecentis, * Herimannus Ne-
 vernen- ^{seu Tricass.}
 nensis.

Sæculum IX. vernensis, Jonas Augustodunensis. Post
A.C. 853. Episcopus leguntur Rieboldus Chorepi-

scopus Remensis, Lupus Abbas Ferrariensis, Odo Corbejensis, Bavo Orbacensis. (*) Jam anno 851. Paschasius Rathbertus Regimen Abbatiae Corbejensis abdicaverat, quo reliquos vitæ dies in quiete & meditatione Philosophiæ Christianæ transigeret. Successorem sibi

tom. 6. Act. Ben. p. 121. delegerat Odonem, vix Tyrocinium egressum, quem vero corporis & animi dotibus ceteros superare constabat. In

hoc vero Concilio, cui Carolus Rex per se interfuit, habitis octo Sessionibus diversæ causæ pertractatæ sunt. Et primo

Narr. Cler. Rem. p. 343. to. 2. Duch. quidem actum de Clericis, quatuordecim circiter Presbyteris Diaconisque ab Ebone Hincmari Antecessore ordinatis. In

prima Sessione Sigoaldus locum tenens Archidiaconi Remensis dixit, ad fores stare Fideles ejusdem Diocæsis, qui peterent admitti. Dixit Hincmarus: *Legite eorum nomina.* Et Sigoaldus Canonicos Ecclesiæ Remensis quatuor, unum Monachum S. Theodoricæ, & S. Remigii octo nominavit. A Concilio & Rege jubentur intrare, & Hincmarus inquit:

Quid

(*) In ipsis Actis legitur etiam Paulus Rotomagensis Sanctæ Ecclesiæ Archiepiscopus, relegi & subscripsi. Econtra nomen Lupi Catalaunensis non occurrit.

Quid petitis, Fratres! respondent: *Pe. Sæculum IX.*
timus a vobis facultatem exercendi Ordini. A. C. 853.
nes, quos nobis contulit Dominus Ebbo, &
a quibus nos suspendistis. Hincmarus:
Habetis libellum? responderunt: *non ha-*
bemus. Tum Hincmarus: Legibus Ec-
clesiæ cavetur, ne Acta valeant, nisi sint
scripta. Qui petit baptizari, nomen
suum tradere debet. Qui ad Episcopatum
promovendus est, Decretum suæ Electio-
nis, & Ordinationis suæ litteras exhibe-
re tenetur, Excommunicatus datis litte-
ris Ecclesia ejici, aut reconciliari solet,
idem in Actione Judiciali observatur, &
optimam Regulam nobis tradidit S. Gre-
gorius, cum dixit: Sententia non scripta
Sententiæ nomen non meretur. Itaque, 2. ep. 54.
Fratres mei, libellum nobis tradere de-
betis.

Ergo libellum conscribunt, & Hinc-
 maro aliisque duobus Archiepiscopis in
 Concilio Præsidentibus tradunt. Hunc
 cum legeret Hincmarus notavit, quod in
 Subscriptione nomen Wulfadi Canonici,
 quem Sigoaldus nominaverat, deesset.
 Causam roganti respondit Sigoaldus,
 eum ægrotare. Tunc misit Hincmarus
 Sigoaldum, Liudonem Archidiaconum
 Laodunensem, & Isaacum Diaconum
 Remensem, qui Libellum deferrent
 ad Wulfadum. Hi, postquam subscrip-
 sisset, redierunt in Concilium.

Tunc

Sæculum IX. Tunc Hincmarus: *Hic Libellus manifeste in me dirigitur. Si Episcopus accusaretur, ad me daretur appellatio, sed quia hi Fratres de mea sententia queruntur; ad iudices deligendos dato Libello appellent necesse est.* Tum citavit duos Canones ex Collectione Conciliorum Africae, & unum Articulum ex Capitularibus secundum Collectionem Ansegisi, ad demonstrandum, a Iudicibus proprio arbitrio delectis appellari non posse. *Nobis igitur, inquit, utrinque deligendi sunt Iudices,* obtulitque Libellum, in quo ad hanc solummodo causam duos Archiepiscopos Senonensem & Turonensem, atque Pardulum Episcopum Laodunensem, qui nomine Sedis Remensis iudicaret, deligebat, subjungens: *Salva tamen Ecclesie meae Metropolitanae Auctoritate, & Sacrae Sedis Reverentia.* Et illico, e loco suo surgens, Pardulum ibi sedere iussit. Actoribus suis deinde potestatem fecit, sibi iudices sive eosdem sive alios deligendi. Illi eosdem elegerunt, nisi quod adjungerent Prudentium Episcopum Trecensem, haud dubie ideo, ut Pardulo, amico Hincmari intimo, virum alium opponerent. Consensit Hincmarus & scriptum libellum huius electionis ad se transmissum Wulfadus apposita manu sua ratum habuit. Hæc circa hanc causam in prima Sessione

ne

ne acta. Clerici vero ab Ebbone ordi-
nati exinde conquesti sunt, tam cum of-
ferrent libellum, quam cum Judices eli-
gerent, libertatem sibi fuisse imminutam.

Sæculum IX.

A. C. 853.

Nar. Cler.

Rem.

In secunda Sessione delecti Judices
dixerunt: *Perquirendum nobis est, an De-*
positio Ebbonis Canonice facta sit, & an
fuerit restitutus, ut inde cognoscere possi-
mus, num illis, quos post Depositionem or-
dinavit, munere suo fungi liceat. Hac
de re illis, qui Hincmarum ordinarunt,
ratio reddenda est. Tunc vero Theodo-
ricus Episcopus Cameracensis surrexit de
sede sua & Libellum Concilio offerens
dixit: *Profiteor viva voce & in hoc scri-*
pto quæcunque de Canonica Depositione
Ebbonis vidi & audivi. Hoc Scriptum
Lupus Abbas Ferrariensis prælegit, in quo
continebantur sequentia; Ebbonem se-
reum confessum fuisse, & condemnatum
ab Episcopis, quos ipse judices & testes
delegisset, & ex quorum numero Theo-
doricus fuisset. Item Ebbonem Episco-
patum abdicasse, secundum quadraginta
trium Episcoporum judicium. Acta præ-
terea lecta sunt, ex quibus constabat ipsius
Depositionem a Sergio Papa fuisse confir-
matam, ipsumque nihilominus contra
Canones officia Episcopi peragere præ-
sumpsisse. Hæc in secunda Sessione
acta.

p. 87.

Ebbonis De-
positio exa-
minatur.Sup. lib.
XLVII.
S. 47.Sup. lib.
XLVIII.
S. 8.

Sæculum IX.

A. C. 853.Sup. lib.
XLVIII.
§. 28.

In Sessione tertia Judices dixerunt: *Nunc præcipimus, ut Ordinatores Hincmari ostendant, ipsum Canonice fuisse ordinatum.* Hic Rotadus Episcopus Suesionensis surrexit, ostenditque Canones præscribentes modum, quo Episcopus Metropolitanus ordinandus esset, eumque, si ex illa ipsa Diœcesi non eligatur, ex alia Ecclesia vicina a Clerico & populo illius Ecclesiæ esse postulandum. Produxit quoque litteras Canonicas Erchanradi Episcopi Parisiensis, de cujus Diœcesi Hincmarus evocatus fuerat, ab Archiepiscopo Senonensi aliisque ejusdem Suffraganeis confirmatas, quibus Hincmarum Clericis populoque Remensi concedebat. Populi item Remensis Decretum, quo Hincmarum postulabat, exhibuit. Ex his omnibus ergo lectis probavit Rotadus, Hincmarum a se præsentibus cunctis Provinciæ Episcopis Canonice fuisse ordinatum. Hincmarus deinde surgens produxit epistolas, ab Ordinatoribus suis apposita die & anno canonice sibi datas, & præterea epistolam Episcoporum totius Galliæ ad Papam datam, qua ipsius Ordinationis confirmationem petebant; nam Sergius Papa condemnationem Ebbonis confirmaverat. Ostendit quoque Regi præsentis & Concilio Litteras Regis ad Sacram Sedem pro obtinenda suæ Electionis Approbatione directas.

Ex

Ex his actis Concilium in Sessione quarta judicavit, Hincmarum canonicè ordinatum fuisse, & eo magis, quod a Sacra Sede Pallium accepisset. Tunc Judices quæsiverunt, quid Synodus de illis, quos Ebbo jam depositus ordinaverat, statueret, & Immo Episcopus Noviodunensis surgens produxit volumen, continens Canones & Pontificum Decreta, ex quibus demonstrabatur, Ebbonem, quod ipse amplius non habebat, nemini dare potuisse. Itaque Synodus in Sessione quinta pronunciavit, quæcunque Ebbo post suam Depositionem egisset, excepta administratione Baptismi, nulla fuisse, illosque, quos ordinasset, ubicunque existerent, Ordinum suorum exercitio in perpetuum esse privatos. Eorum aliquis, nomine Fredebartus Ecclesiæ Remensis Canonicus, dixit, se ideo ab eodem Ebbone permisisse se ordinari, quia viderat, tres Suffraganeos Remensis Ecclesiæ, Rotadum Sueffionensem, Simeonem Laodunensem, & Erpuinum Silvane-ctensem, in Metropolim Remensem Ecclesiam convenisse cum Litteris Imperatoris Lotharii, & eundem Ebbonem restituisse. Produxerunt deinde litteras quasi ex nomine novem Episcoporum Provinciae Remensis, quæ manifeste falsissimæ sunt comprobatae. Econtra Immo Episcopus Noviodunensis porrexit volu-

Sæculum IX.
A. C. 853.

Hincmarus
Canonicè
ordinatus.

Sæculum IX.
A. C. 853.

men, unde evidentissimis indiciis Fred-
berti & collegarum assertio mendacissi-
ma probabatur, & ipsi statim, postquam
fuiſſet depositus, cum Ebbone communi-
casse convincebantur. Itaque sententia
tanquam in calumniatores pronunciatur,
& excommunicantur, quia, ordinatione
eorum irrita & vacua prius declarata,
gradus Ecclesiasticos, quibus privaren-
tur, non habebant. (*)

In Sessione sexta Hincmarus Decreto
Synodali Primatus sui locum recepit, re-
liquis agendis hujus Synodi cum aliis
duobus Archiepiscopis præfuturus. Tunc
mota est quæstio de causa Halduini, quem
Ebbo Diaconum, & deinde Lupus Epi-
scopus Catalaunensis Presbyterum ordi-
naverat. Unde surgens Lupus porre-
xit volumen, in quo continebatur; cum
Sedes Remensis Pastore careret, Regem
Carolus sibi præcepisse, ut Chrisma
conficeret, & alias functiones necessarias
perageret, peculiariter vero sibi per epi-
stolam regiam mandatum, ut Halduinum
& Presbyterum ordinaret, & Abbatem
in Monasterio Altivillarenſi sacraret;
eundem

(*) Hæc Synodus Suesſionenſis ſecunda Ca-
nones & Decreta SS. Pontificum in materia de
Ordinibus in hunc modum accipere videntur;
quod Episcopus depositus ne quidem valide or-
dinare possit.

eundem sibi deinde cum ceteris ordi-
 nandis ab Archidiacono Remensi fuisse
 oblatum. De eo a Sacra Synodo judi-
 catum; Halduinum, qui per ignoran-
 tiam fuisset Presbyter ordinatus, cum
 non esset (*) Diaconus, esse deponen-
 dum. In Sessione septima Patres ege-
 runt de his, qui sæpe dicto Ebboni in
 oratione vel oblatione communicave-
 rant, & judicarunt, fuisse quidem secun-
 dum Canones excommunicatos, sed ab
 Hincmaro tempore Ordinationis suæ re-
 conciliatos. Tandem in Sessione octa-
 va Synodus, ut Regis Caroli precibus ob-
 sequeretur, Excommunicationis senten-
 tiam in Sessione quinta contra Clericos,
 qui se ab Ebbone ordinatos dixerant, la-
 tam revocavit. (**). Hæc de Actis hujus
 Synodi supersunt; sed plures aliæ causæ
 agitæ; quod ex Canonibus dispici-
 tur.

N n 3

§. IX.

(*) Exinde superior Annotatio confirmatur.

(**) Hic notanda sunt, quæ dicit Pagi in Critica
 ad hunc annum, *Verum renovata per Wulfadum
 & Socios ad Sedem Apostolicam appellatione Ni-
 colaus I. Acta ejusdem Concilii Sueffionensis II.
 examinavit & rescidit, ac Wulfadum & So-
 cios in pristinos gradus restituendos jussit, ut suo
 loco videbimus. Hæc summarie ad dicendorum
 suis locis intelligentiam.*